

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5552/2018
21.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашевић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Божидар Пандуровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 587/18 од 16.08.2018. године, на седници одржаној 21.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 587/18 од 16.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 587/18 од 16.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји П бр. 592/17 од 14.05.2018. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да му исплати 4.600,00 Шведских круна у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са припадајућом каматом, док је истовремено одбијен захтев за исплату износа од још 200 Шведских круна са припадајућом каматом.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж бр. 587/18 од 16.08.2018. године потврђена је првостепена пресуда и жалба туженог одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење

права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезан је тужени да му на име дуга исплати износ од 4.600,00 Шведских круна у динарској противвредности. Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужени уз ревизију није приложио судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије, а који се односи на судску праксу, те постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву, као што је конкретан, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је дуг, тужба је поднета 05.07.2017. године. Вредност предмета спора је означена на 60.000,00 динара

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора, не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић